

Μεσογαίας Νικόλαος: “Κάθε προσευχή προς την Μητέρα του Θεού προικίζει το εσωτερικό μας με τον εντονότερο φωτισμό”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μεσογαίας και Λαυρεωτικής](#)

Να δώσει ο Θεός να υπάρχει ουσιαστική καρποφορία στην προσευχή και η Παναγία και να μας λυτρώσει από τις ανάγκες, τις θλίψεις, τους πόνους, τις καθημερινές δυσκολίες, εύχεται ο Μητροπολίτης Μεσογαίας και Λαυρεωτικής [κ. Νικόλαος](#) στο μήνυμά του για τον μήνα Αύγουστο.

“Κάθε προσευχή προς την Μητέρα του Θεού προικίζει το εσωτερικό μας με τον εντονότερο φωτισμό που μπορεί να καταυγάσει την ανθρώπινη ψυχή”, σημειώνει ο Σεβασμιώτατος.

Αναλυτικά το μήνυμα του Μητροπολίτη για τον Αύγουστο 2025:

Ἡ Παναγία ἀποτελεῖ τὴν συγκλονιστικότερη ἀνθρώπινη παρουσία στὴν ἱστορία. Οἱ ὕμνογράφοι καὶ θεολόγοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας δὲν διστάζουν συγκρίνοντάς

την με τοὺς ἀγγέλους νὰ προκρίνουν τὸ δικό της ἅγιο πρόσωπο. Τὴν προσφωνοῦν ὡς «τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ».

Πράγματι ἡ Παναγία ἔχει μία μοναδικότητα. Πρῶτο· εἶναι ὁ μεγαλύτερος εὐεργέτης τῆς ἀνθρωπότητος. Δι' αὐτῆς ἔλαβε τὴν ἀνθρώπινη φύση Του ὁ Θεάνθρωπος Κύριος καὶ κατέστη δυνατὴ γιὰ κάθε ἄνθρωπο ἡ κοινωνία μαζί Του. Δεύτερο· εἶναι τὸ ἐγγύτερο πρὸς τὸν Θεὸ πλάσμα μετὰ τὴν μεγαλύτερη παρρησία πρὸς Αὐτόν: «πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότου». Τρίτο· εἶναι ὅμως καὶ τὸ πλησιέστερο πρὸς τὸν καθένα μας πρόσωπο. Εἶναι πιὸ κοντὰ μας ἀπὸ τοὺς στενότερους συγγενεῖς μας, εἶναι πιὸ πλησίον μας καὶ ἀπὸ τὸν φύλακα ἄγγελό μας, εἶναι πιὸ μάννα καὶ ἀπὸ τὴν μητέρα μας. Ἡ Παναγία ἐπίσης συνδέει τὸ πρόσωπό της μετὰ τὸ μεγαλύτερο θαῦμα στὴν ἱστορία τοῦ κόσμου· τὴν θείαν ἐνανθρώπηση. Τέλος, ἡ Παναγία, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ, μᾶς εἰσάγει στὸ μεγαλύτερο μυστήριον γιὰ τὸ ὁποῖο «ἀπορεῖ πᾶσα κτίσις εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν, ἱλιγγιᾷ δὲ νοῦς» καθὼς ἀναλογίζεται τὸ πῶς μέσα ἀπὸ τὴν πύλη τοῦ θεομητορικοῦ σώματος ὁ Κύριος καὶ Θεὸς μας εἰσέρχεται στὴν ἱστορία καὶ τὸν κόσμον Του «ἐν δούλου μορφῇ».

Αὐτὰ τὰ πέντε διακριτικὰ γνωρίσματα προσδιορίζουν καὶ πέντε ἐσωτερικὰ βιώματα ποὺ γεννιοῦνται ἀπὸ τὴν κοινωνία μας μαζί της. Ἡ σχέση μας αὕτη προξενεῖ τὴν βαθύτερη εὐγνωμοσύνη ποὺ μπορεῖ νὰ νοιώσει ἄνθρωπος γι' αὐτό καὶ δὲν χορταίνουμε νὰ τὴν εὐχαριστοῦμε καὶ δοξολογοῦμε. Προξενεῖ ἐπίσης τὴν σταθερότερη ἐμπιστοσύνη, αὐτὴν ποὺ μᾶς κάνει νὰ προσφεύγουμε στὴ βοήθειά της ἀκόμη καὶ γιὰ τὰ πιὸ δύσκολα προβλήματα μας: «οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ κατησχυμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνὴ Παρθένε Θεοτόκε, ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως». Ἀλλὰ αἰσθανόμαστε καὶ τὴν πιὸ γλυκιὰ ζεστασιὰ καὶ τὴν βαθύτερη παρηγοριὰ μαζί της. Γι' αὐτό καὶ μεταξὺ τῶν ὀνομάτων ποὺ τῆς προσδίδουμε συγκαταλέγονται καὶ αὐτὰ τῆς «Παραμυθίας», τῆς «Παρηγορήτριας», τῆς «Γλυκοφιλόσας». Μεγάλοι θεολόγοι Πατέρες, ὅπως ὁ Ὅσιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης ἐκφράζουν τὸ δέος καὶ τὸν θαυμασμὸ τῆς Ἐκκλησίας μετὰ μοναδικῆς συλλήψεως ὕμνους καὶ δογματικὲς διατυπώσεις σὲ μιά προσπάθεια εὐγνώμονα καὶ δοξολογικὰ νὰ βάλουν σὲ λόγια τὸ θαῦμα τῆς παρθενίας της. Τέλος, κάθε προσευχὴ πρὸς τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ προικίζει τὸ ἐσωτερικὸ μας μετὰ τὸν ἐντονότερο φωτισμὸ ποὺ μπορεῖ νὰ καταυγάσει τὴν ἀνθρώπινη ψυχὴ.

Εύχομαι νὰ δώσει ὁ Θεὸς νὰ ὑπάρχει οὐσιαστικὴ καρποφορία στὴν προσευχὴ καὶ ἡ Παναγία καὶ νὰ μᾶς λυτρώσει ἀπὸ τὶς ἀνάγκες, τὶς θλίψεις, τοὺς πόνους, τὶς καθημερινὲς δυσκολίες, κυρίως ὅμως ν' ἀποτελέσει γιὰ τὸν καθένα αὐτὸ τὸ μυστικὸ πρότυπο τῆς ἐν χάριτι καὶ ἐν πνεύματι ἄλλης ζωῆς.